

EGYETEMEK ÉS FŐISKOLA

I. évf. 2. sz.

-50 fillér-

Szeged, 1952. május 20.

Feladataink a vizsgaidőszakban.

Egyetemeinken és főiskolánkon sokkal nagyobb a jelentősége a vizsgaperiódusnak, mint az alsófoku iskolákban. Bár az egyetemi reform eredményeként az évközi konzultációk, a rendszeres tanulás tényét, illetve hiányosságait jelezni tudják, a vizsgaidőszak mégis megnövekedett feladatokat, fokozott munkát, nagyobb felelőséget és bizonyos ünnepeleységet jelent hallgatóink és professzoraink életében is.

Felszabadulásunk nyolcadik esztendejében megváltozott viszonyok között készülünk a vizsgákra. A vizsgára való készülés során egy cél érdekében fonódik nagy egységben hallgató és professzor, állami szervek és tömegszervezetek munkája, s mindezt alátámasztja politikai munkával a Párt; és ez a közös cél a tartalmában is jó vizsgaeredmények biztosítása. Az, hogy tartalmában is jó vizsgaeredményekre törekszünk jelenti azt, hogy nem csak a félévi szegedi összegytemi és főiskolai 3.96-os szám-értékű átlageredmény megjavítása feladata áll előttünk, hanem a megnövekedett feladatoknak, a feszített egyetemi tervek, de káderképzésünk osztályszempontjainak is megfelelően többet és jobbat kell nyújtani hallgatóinknak a vizsgán, mint eddig.

Ezért kell intézeteink munkája vonalán a vizsgák előtti konzultációk alkalmazásával, a tanulmányi osztályok részéről jó vizsgaszervezéssel megteremteni a megfelelő feltételeket. Állami vonalon csökkenteni kell a vizsgaidőszakban a tudományos és egyéb körök munkaidejét.

Hallgatóink feladata nem kisebb. A vizsgákig hátralevő néhány hét munkaidejének minden percét, de a vizsgaidőszak idejét is ismétlésre s az anyag tudásának elmélyítésére kell fordítani. A szovjet gyakorlat tanít itt bennünket:

készítsék el a hallgatóink is a hátralevő időszak egyéni munkatervét.

A mult rendszer diákjainak gyakorlata volt, hogy csak az utolsó napokban kezdtek dolgozni. Mi a szocialista építés körülményei között meghatározott méretek mellett minőségileg is jobbat akarunk alkotni. Ehhez az alkotáshoz szükséges minden egyetemi hallgató és professzor jóakaratu, harcos építőszándéka.

Az alsó évfolyamokon évközben szakérettségiseink problémája ugy jelentkezett, hogy csak azok az intézetek tudtak osztályigazságaink követelményeinek, új értelmiségünk megteremtésének maradéktalanul megfelelni, ahol az évközi munkában több fáradságot nyújtva a munkához többet foglalkoztak a mi szakérettségiseinkkel és munkáshallgatóinkkal. A vizsgákon viszont helyes öntudatra akkor neveljük a mi fiataljainkat, ha semmiféle bántó kivételést nem alkalmazunk velük szemben.

Fiataljainkkal az évközben történt fokozottabb foglalkozás jelenti egyben azt a minőségi változást intézetünkben, mely felszámolta a burzsoá társadalom kiváltságos gyermekeinek nyújtott előnyt. Ezzel egyben tudományos káderekké fejlődésüket is biztosította. Ma munkáshallgatóinkká kell, hogy legyen ez az előjog.

Felszámolódoban az a szemlélet is, mely a mult 30 %-os bukásátlagát természetesnek találta és a vizsgaeredményekért 80 %-ban a hallgatókat tette felelőssé. Ha most jól dolgozunk, Szeged első lehet az egyetemek és főiskolák között. A kommunisták példamutatásával, jó szervezéssel, minden erőnkkel előre a jó vizsgákért!

Tury Géza.